

[Strona Główna](#) > ... > [Sprawy Rodzinne I Dziedziczenie](#) > [Rozwód I Separacja Sądowa](#) > [England and Wales](#)

Rozwód i separacja sądowa

Anglia i Walia

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Po spełnieniu jakich warunków można uzyskać rozwód?

Pismo procesowe wszczynające postępowanie (pозew) musi zostać złożone w sądzie przez jedno z małżonków. Pozwy o rozwód rozpatruje sąd rodzinny i małżonkowie muszą wnieść sprawę rozwodową do tego sądu. Powód musi udowodnić, że nastąpił trwały rozkład pożycia małżeńskiego, a także przedstawić dowód na istnienie jednej z pięciu okoliczności faktycznych wymienionych poniżej.

Pozew o rozwód można wnieść po upływie co najmniej roku od dnia zawarcia małżeństwa – warunek ten nie obowiązuje w przypadku pozwu o unieważnienie małżeństwa, który można wnieść w dowolnym momencie po zawarciu małżeństwa. Dowody zgromadzone w trakcie pierwszego roku małżeństwa mogą jednak zostać wykorzystane do wykazania trwałego rozkładu pożycia małżeńskiego.

Od marca 2014 r. pary tej samej płci w Anglii i Walii mogą zawrzeć związek małżeński. Do rozwodu mają zastosowanie te same warunki niezależnie od tego, czy małżonkowie są osobami tej samej czy przeciwnej płci.

Pozew o rozwód można wnieść przez internet.

Od 2005 r. pary tej samej płci w Zjednoczonym Królestwie mogą sformalizować swój związek, zawierając zarejestrowany związek partnerski. Od dnia 31 grudnia 2019 r. możliwość tę rozszerzono na pary mieszane. Osoby żyjące w takim związku partnerskim mogą wystąpić o jego rozwiązanie lub o orzeczenie separacji, jeżeli nastąpił rozkład pożycia. W takiej sytuacji stosuje się procedurę analogiczną do opisanego poniżej postępowania w przypadku rozwodu, separacji sądowej i unieważnienia małżeństwa. Pozwu o rozwiązanie zarejestrowanego związku partnerskiego nie można wnieść przez internet. Dodatkowe informacje można znaleźć na [stronie internetowej rządu](#).

W związkach małżeńskich zawieranych przez osoby tej samej płci małżonków określa się jako męża i męża – w przypadku związku dwóch mężczyzn – lub jako żonę i żonę – w przypadku związku dwóch kobiet.

2 Jakie są podstawy orzeczenia rozwodu?

Jedyną podstawą do orzeczenia rozwodu jest trwały rozkład pożycia małżeńskiego (*irretrievable breakdown of the marriage*). W celu wykazania, że nastąpił trwały rozkład pożycia, należy przedstawić dowód zaistnienia co najmniej jednej z poniższych okoliczności dotyczących małżeństwa:

- współmałżonek dopuścił się zdrady małżeńskiej z osobą przeciwnej płci, a powód uznał, że dalsze pożycie z nim jest niemożliwe;
- naganne zachowanie, co oznacza, że współmałżonek zachował się w taki sposób, iż od powoda nie można zasadnie oczekiwać dalszego pożycia z tą osobą;
- porzucenie, co oznacza, że współmałżonek opuścił powoda na okres dwóch lat przed wniesieniem pozwu o rozwód;

- separacja stron przez okres dwóch lat przed wniesieniem pozwu o rozwód (za zgodą współmałżonka);
- separacja przez okres pięciu lat przed wniesieniem pozwu o rozwód (za zgodą współmałżonka).

Sąd ma obowiązek zgromadzić jak najwięcej informacji dotyczących faktów, na które powołuje się strona wnosząca pozew (powód), i wszelkich faktów, na które powołuje się jej współmałżonek (pozwany). Jeżeli zdaniem sądu zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający, aby ustalić trwały rozkład pożycia, sędzia sądu rodzinnego wyda wyrok orzekający rozwód.

Zdrada małżeńska nie może być przesłanką rozwiązania zarejestrowanego związku partnerskiego.

Jeżeli sąd uzna, że nastąpił trwały rozkład pożycia małżeńskiego, najpierw wyda „wyrok warunkowy” (tymczasowy wyrok orzekający rozwód, ang. *decree nisi, interim divorce order*). Po upływie sześciu tygodni strona, która wniosła pozew o rozwód, może złożyć do sądu wniosek o wydanie „wyroku ostatecznego”, czyli prawomocnego wyroku orzekającego rozwód (*final divorce order*). Poza wyjątkowymi okolicznościami nie obowiązuje żaden termin na złożenie wniosku o wydanie ostatecznego (prawomocnego) wyroku.

Jeżeli jednak wniosek o wydanie wyroku ostatecznego złożono po upływie 12 miesięcy od wydania wyroku warunkowego, wnioskodawca będzie musiał dołączyć do wniosku pisemne wyjaśnienie, w którym:

- uzasadni opóźnienie;
- wskaże, czy on i współmałżonek prowadzili wspólne gospodarstwo domowe od czasu wydania wyroku warunkowego, a jeżeli tak, to w jakim okresie; oraz
- wskaże – w przypadku gdy wnioskodawcą jest żona, a w przypadku małżeństw osób tej samej płci dowolny małżonek płci żeńskiej – czy od czasu wydania wyroku warunkowego urodziła lub przypuszcza się, że urodziła, jakiegokolwiek dziecko, a jeżeli tak, przedstawi wszelkie istotne fakty z tym związane oraz wskaże, czy można domniemywać, że dane dziecko jest lub może być dzieckiem uznawanym za należące do rodziny.

Sędzia sądu rodzinnego może zobowiązać wnioskodawcę do złożenia oświadczenia pod przysięgą potwierdzającego wyjaśnienie, które wcześniej przedstawił, i wydać postanowienie dotyczące wniosku wedle własnego uznania.

3 Jakie są skutki rozwodu w odniesieniu do:

3.1 osobistych relacji pomiędzy małżonkami (np. nazwisko)?

Strony mogą ponownie zawrzeć małżeństwo (lub zarejestrowany związek partnerski). Strony mogą swobodnie zdecydować o pozostaniu przy nazwisku przyjętym wskutek zawarcia małżeństwa lub związku partnerskiego lub powrócić do nazwiska sprzed zawarcia małżeństwa lub związku partnerskiego.

3.2 podziału majątku małżonków?

Przy wydawaniu wyroku orzekającego rozwód, unieważnienie małżeństwa lub separację sądową lub w późniejszym terminie sąd może zarządzić przeniesienie składników majątku z jednego małżonka na drugiego małżonka, na dziecko uznawane za należące do rodziny lub na inną osobę, która będzie rozporządzała takimi składnikami majątku w imieniu takiego dziecka.

Sądy mogą również m.in. nakazać dokonywanie płatności okresowych i sprzedaż składników majątku, wydać zarządzenia dotyczące rent i emerytur czy nakazać dokonanie płatności jednorazowych. Sądy dysponują swobodą uznania w zakresie zarządzeń wydawanych w danej sprawie, tak aby zaspokoić żądania w zależności od okoliczności sprawy.

Korzystając ze wspomnianej swobody uznania, sądy muszą brać pod uwagę dobro każdego dziecka uznawanego za należące do rodziny, które nie ukończyło 18 roku życia, a także następujące kwestie:

- poziom dochodów i zdolność do zarobkowania każdego z małżonków, a także majątek oraz inne środki finansowe, którymi każdy z małżonków dysponuje lub prawdopodobnie będzie dysponował w przewidywalnej przyszłości;

- wkład – zarówno finansowy, jak i o innym charakterze – każdego z małżonków w prowadzenie domu rodzinnego i opiekę nad dziećmi;
- potrzeby i zobowiązania finansowe każdego z małżonków w danej chwili oraz w przewidywalnej przyszłości;
- poziom życia rodziny przed rozkładem pożycia małżeńskiego;
- wiek każdej ze stron i czas trwania małżeństwa;
- niepełnosprawność fizyczną lub umysłową którejkolwiek ze stron;
- wkład, jaki każda ze stron wniosła lub prawdopodobnie wniesie w przyszłości w zapewnienie dobrobytu rodziny;
- postępowanie małżonków, jeżeli sąd uzna, że pominięcie tego elementu przy ustalaniu kwestii związanych z podziałem majątku byłoby niesprawiedliwe;
- wartość dla każdego z małżonków wszelkich świadczeń, których dana strona nie będzie mogła uzyskać z powodu rozwodu lub unieważnienia małżeństwa.

3.3 małoletnich dzieci małżonków?

Po rozwodzie obydwój rodzice w dalszym ciągu sprawują władzę rodzicielską nad dziećmi z małżeństwa. Każde z rodziców będzie w dalszym ciągu sprawowało władzę rodzicielską nad wszelkimi dziećmi z innych związków, nad którymi sprawowało władzę rodzicielską w chwili rozwodu. Na obydwój rodziców w dalszym ciągu spoczywał będzie obowiązek zapewnienia środków utrzymania małoletnim dzieciom uznawanym za należące do rodziny.

3.4 obowiązku alimentacyjnego względem współmałżonka?

Obowiązek zapewnienia współmałżonkowi środków utrzymania w większości przypadków wygasa z chwilą uzyskania rozwodu (tj. z chwilą wydania wyroku ostatecznego orzekającego rozwód), chyba że w toku postępowania rozwodowego zasądono alimenty na rzecz współmałżonka. Ponadto wszelkie zobowiązania wynikające z obowiązującego orzeczenia sądu (np. zasądzającego świadczenia alimentacyjne na rzecz współmałżonka) zachowują ważność, przy czym treść takiego orzeczenia może zostać zmieniona w późniejszym terminie, jeżeli nastąpi istotna zmiana okoliczności, na podstawie których wydano pierwotne orzeczenie.

4 Co w praktyce oznacza termin prawny „separacja sądowa”?

W Anglii i Walii „separację prawną” określa się mianem „separacji sądowej” (*judicial separation*). Po wydaniu tego rodzaju orzeczenia nie oczekuje się już od małżonka, który wystąpił o orzeczenie separacji, że będzie kontynuował pożycie z mężem lub żoną. Małżonek taki nie będzie mógł jednak ponownie wstąpić w związek małżeński. Separacja sądowa stanowi zatem rozwiązanie dla małżonków, których pożycie małżeńskie uległo rozkładowi, ale którzy nie chcą zawierać nowego związku małżeńskiego. W przypadku pozwu o separację sądową powód nie musi udowodniać, że pożycie małżeńskie uległo trwałemu rozkładowi. Po orzeczeniu przez sąd separacji sądowej można wnieść pozew o rozwód.

Zarejestrowani partnerzy mogą wystąpić o orzeczenie separacji, które wywołuje dokładnie taki sam skutek.

5 Jakie są warunki orzeczenia separacji sądowej?

Powód musi przedstawić dowody potwierdzające co najmniej jeden z faktów niezbędnych do udowodnienia rozkładu pożycia i, w odróżnieniu od osób ubiegających się o rozwód, może wszcząć postępowanie przed upływem roku od daty zawarcia małżeństwa.

6 Jakie są skutki prawne separacji sądowej?

Jeżeli jedna ze stron postępowania o separację sądową umrze, nie pozostawiwszy testamentu, wówczas jej majątek zostanie podzielony zgodnie z przepisami o dziedziczeniu ustawowym, a wyrok orzekający separację sądową wywoła taki sam skutek jak rozwód. A zatem po wydaniu takiego wyroku żaden z małżonków nie ma

prawa do majątku strony, która nie pozostawiła testamentu. Jeżeli jedna ze stron postępowania o separację sądową umrze, pozostawiwszy testament, wówczas separacja sądowa nie wywiera żadnego wpływu na uprawnienia wynikające z takiego testamentu, w którym przykładowo pozostająca przy życiu strona, w stosunku do której sąd orzekł separację sądową, została powołana na spadkobiercę testamentowego.

Jeżeli chodzi o podział majątku, w przypadku separacji sądowej sąd może zastosować te same przepisy co w przypadku rozwodu.

7 Co w praktyce oznacza termin „unieważnienie małżeństwa”?

Istnieją dwie formy unieważnienia małżeństwa. Pierwszą z nich jest stwierdzenie „nieważności” małżeństwa, co oznacza, że małżeństwo nigdy nie było ważne i nigdy nie istniało (*void*). W innych okolicznościach małżeństwo może zostać uznane za „podlegające unieważnieniu” (*voidable*), co oznacza, że jedno z małżonków może wystąpić o unieważnienie małżeństwa. Możliwe jest kontynuowanie małżeństwa, jeżeli oboje małżonkowie wyrażają taką wolę.

8 Jakie są warunki orzeczenia unieważnienia małżeństwa?

Małżeństwo jest nieważne i nigdy nie istniało, jeżeli:

- nie spełnia warunków określonych w ustawach o małżeństwie (Marriage Acts) z lat 1949–1986, ponieważ:
 - strony pozostają w zbyt bliskim stopniu pokrewieństwa;
 - jedna ze stron nie ukończyła szesnastego roku życia;
 - nie dopełniono formalności niezbędnych do zawarcia małżeństwa;
- w momencie zawarcia małżeństwa jedna ze stron pozostawała już w ważnym związku małżeńskim lub w zarejestrowanym związku partnerskim;
- w przypadku małżeństwa poligamicznego zawartego poza granicami Anglii i Walii, jeżeli w momencie zawarcia małżeństwa miejscem zamieszkania jednego z małżonków była Anglia i Walia.

Małżeństwo może zostać uznane za podlegające unieważnieniu w poniższych okolicznościach:

- jeżeli małżeństwo nie zostało skonsumowane z powodu niezdolności jednego z małżonków do jego skonsumowania. Dotyczy to wyłącznie małżeństwa zawartego przez osoby przeciwnej płci;
- jeżeli małżeństwo nie zostało skonsumowane z powodu umyślnej odmowy pozwanego. Dotyczy to wyłącznie małżeństwa zawartego przez osoby przeciwnej płci;
- jeżeli oświadczenie jednego z małżonków o wstąpieniu w związek małżeński było wadliwe, ponieważ zostało złożone pod naciskiem lub przymusem, pod wpływem błędu co do skutków prawnych małżeństwa lub w stanie umysłowym, który nie pozwał na świadomą ocenę skutków decyzji o wstąpieniu w związek małżeński;
- jeżeli w momencie zawarcia małżeństwa jedno z małżonków cierpiało na taką chorobę psychiczną, która sprawiała, że było niezdolne do zawarcia małżeństwa, lub na chorobę zakaźną przenoszoną drogą płciową, a powód nie był wówczas świadomy tego faktu;
- jeżeli w momencie zawarcia małżeństwa pozwana była w ciąży z innym mężczyzną niż powód, a powód nie był wówczas świadomy tego faktu;
- jeżeli po zawarciu małżeństwa którakolwiek ze stron otrzymała tymczasowe świadectwo uznania płci (*Gender Recognition Certificate*);
- jeżeli pozwany jest osobą, której płeć w momencie zawarcia małżeństwa była płcią nabytą zgodnie z ustawą o uznaniu płci z 2004 r. (*Gender Recognition Act 2004*), a pozwany nie był wówczas świadomy tego faktu.

9 Jakie są skutki prawne unieważnienia małżeństwa?

Jeżeli małżeństwo jest nieważne (*void marriage*), traktuje się je tak, jak gdyby nie zostało ważne zawarte i nigdy nie istniało. Nieważność małżeństwa nie wywiera wpływu na status ewentualnych dzieci.

Jeżeli małżeństwo podlega unieważnieniu (*voidable marriage*), traktuje się je jak nieważne od dnia uprawomocnienia się orzeczenia stwierdzającego jego nieważność. Do tego czasu małżeństwo uznaje się za ważne.

W przypadku małżeństw nieważnych i małżeństw podlegających unieważnieniu sąd może podejmować takie same środki w zakresie podziału majątku jak w przypadku rozwodu.

10 Czy istnieją jakieś alternatywne sposoby, poza drogą sądową, rozwiązywania problemów związanych z rozwodem?

Rząd zachęca małżonków do korzystania, w stosownych przypadkach, z mediacji rodzinnej przy rozstrzygnięciu sporów. Mediacja może być odpowiednia w przypadku sporów dotyczących dzieci oraz sporów w kwestiach majątkowych i finansowych. Na niektórych obszarach urzędnicy Służby Doradztwa i Wsparcia Sądowego w zakresie Dzieci i Rodziny (Children and Family Court Advisory and Support Service, [CAFCASS \(Anglia\)](#) lub [CAFCASS Cymru \(Walia\)](#)) oferują pomoc w rozstrzygnięciu sporu dotyczącego dzieci przed sądem. Sąd może odroczyć sprawę w celu podjęcia próby rozstrzygnięcia sporu w ten sposób.

11 Gdzie należy złożyć pozew/wniosek o rozwód/separację sądową/unieważnienie małżeństwa? Jakich formalności należy dopełnić i jakie dokumenty należy załączyć do pozwu/wniosku?

Pozew można wnieść do dowolnego sądu rodzinnego, przy czym należy w nim wskazać, czy jest to pozew o rozwód, separację sądową czy unieważnienie małżeństwa. Szczegółowe informacje na temat sądów oraz wymagane formularze są dostępne na stronach internetowych: [Ministerstwa Sprawiedliwości](#), [wyszukiwarki sądów i trybunałów](#) oraz na rządowej stronie „[Get a divorce](#)” („Weź rozwód”).

Wniesienie pozwu zazwyczaj podlega opłacie, ale osoby pobierające określone zasiłki socjalne lub osoby, które są w stanie wykazać, że uiszczenie takiej opłaty stanowiłoby dla nich nadmierne obciążenie, mogą zostać zwolnione z obowiązku jej wniesienia. Bardziej szczegółowe informacje na temat opłat uiszczanych w sądach i trybunałach znajdują się [tutaj](#).

Strona powinna skorzystać z [formularza pozwu \(D8\)](#) i musi przesłać:

- 3 odpisy formularza pozwu;
- dodatkowy odpis dla każdej wskazanej z imienia i nazwiska osoby, która uczestniczyła w zdradzie małżeńskiej;
- akt małżeństwa (nie fotokopię) oraz – w stosownych przypadkach – poświadczony tłumaczenie tego aktu;
- [formularz potwierdzający prawo do zwolnienia z opłat](#).

12 Czy mogę uzyskać pomoc prawną na pokrycie kosztów postępowania?

W sprawach rozwodowych i w sporach dotyczących dzieci i majątku zasadniczo nie można skorzystać z pomocy prawnej, chyba że strona jest ofiarą przemocy domowej. W takiej sytuacji przeprowadza się również ocenę zdolności finansowej i szans powodzenia sprawy (*means and merits test*). Dodatkowe informacje można znaleźć na [stronie internetowej rządu](#).

13 Czy istnieje możliwość wniesienia odwołania od orzeczenia

rozvodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa?

W przypadku wydania orzeczenia tymczasowego jedno z małżonków może zwrócić się do sądu w celu przedstawienia dowodów przemawiających przeciwko uznaniu tego orzeczenia za prawomocne. Sąd może uchylić takie orzeczenie, orzec jego uprawomocnienie się, zarządzić przeprowadzenie dodatkowych czynności wyjaśniających lub rozwiązać sprawę w inny sposób według własnego uznania.

Poza wyjątkowymi sytuacjami od prawomocnego orzeczenia nie przysługuje apelacja.

Od orzeczenia separacji sądowej nie można wnieść apelacji, ale dopuszcza się możliwość uchylenia takiego orzeczenia, jeżeli obydwie strony wyrażą na to zgodę.

14 Co powinienem zrobić, aby państwo członkowskie uznało orzeczenie rozvodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydane przez sąd innego państwa członkowskiego?

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/2003 orzeczenie w sprawie rozvodu, separacji prawnej (sądowej) lub unieważnienia małżeństwa wydane w jednym państwie członkowskim może zostać uznane w innych państwach członkowskich. Wymagane dokumenty można uzyskać w sądzie, który wydał orzeczenie. Należy je złożyć w Wysokim Trybunale (High Court).

Wspomniane rozporządzenie nie wpływa na kwestie winy, skutki w zakresie prawa własności wynikające z małżeństwa, świadczenia alimentacyjne ani żadne inne kwestie poboczne. Musi istnieć rzeczywiste powiązanie między zainteresowaną stroną a państwem członkowskim właściwym do rozpatrzenia powództwa.

Sąd może odmówić uznania orzeczenia, jeżeli orzeczenie jest sprzeczne z porządkiem publicznym, jeżeli zostało wydane zaocznie, jeżeli pozwanemu, który nie wdał się w spór, nie doręczono odpowiednich dokumentów we właściwym czasie, jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym między tymi samymi stronami w Anglii i Walii lub jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym wcześniej w innym państwie, pod warunkiem że wcześniejsze orzeczenie może zostać uznane w Anglii i Walii.

Każda zainteresowana strona może złożyć wniosek o uznanie lub o nieuznanie orzeczenia. Wysoki Trybunał może zawiesić postępowanie, jeżeli wniesiono apelację od orzeczenia, o którego uznanie wystąpiono.

Unijne rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 ma nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Jeżeli orzeczenie nie może zostać uznane na podstawie wspomnianego rozporządzenia, zastosowanie mają zasady uznawania rozwodów orzeczonych za granicą określone w ustawie prawo rodzinne z 1986 r. (Family Law Act 1986). Zgodnie z art. 46 tej ustawy:

- ważność rozvodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji prawnej orzeczonych za granicą uznaje się w wyniku postępowania sądowego, jeżeli:

- rozwód, unieważnienie małżeństwa lub separacja prawna wywołują skutki prawne na mocy przepisów prawa państwa, w którym je orzeczono; oraz

- w odnośnym terminie (tj. w dniu wszczęcia postępowania rozwodowego) jedno ze współmałżonków:

- posiadało miejsce zwykłego pobytu w państwie, w którym orzeczono rozwód, unieważnienie małżeństwa lub separację prawną; lub
- posiadało miejsce zamieszkania w tym państwie; lub
- było obywatelem tego państwa;

- ważność rozvodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji sądowej orzeczonych za granicą uznaje się w inny sposób niż w wyniku postępowania sądowego, jeżeli:

- rozwód, unieważnienie małżeństwa lub separacja sądowa wywołują skutki prawne na mocy przepisów prawa państwa, w którym je orzeczono;

- w odnośnym terminie (tj. w dniu wydania orzeczenia o rozwodzie):

- każde z małżonków posiadało miejsce zamieszkania w tym państwie; lub
 - jedno z małżonków posiadało miejsce zamieszkania w tym państwie, a drugie z małżonków posiadało miejsce zamieszkania w państwie, na mocy przepisów prawa którego orzeczenie rozwodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji prawnej jest uznawane za prawomocne; oraz
- żadne z małżonków nie posiadało miejsca zwykłego pobytu na terytorium Zjednoczonego Królestwa przez okres jednego roku przed wszczęciem postępowania.

Każdy może wystąpić do sądu o wydanie oświadczenia, że orzeczenie rozwodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji sądowej wydane poza Anglią i Walią powinno zostać uznane w Anglii i Walii. Sąd może rozpatrzyć taki wniosek, jeżeli wnioskodawca:

- posiada miejsce zamieszkania w Anglii i Walii w dniu wszczęcia postępowania; lub
- posiadało miejsce zwykłego pobytu w Anglii i Walii przez okres jednego roku przed datą wystąpienia do sądu.

15 Do którego sądu należy się zwrócić, aby sprzeciwić się uznaniu orzeczenia rozwodu/separacji sądowej/unieważnienia małżeństwa wydanego przez sąd innego państwa członkowskiego? Jaka procedura ma zastosowanie w takich sytuacjach?

Z zastrzeżeniem warunków, o których mowa powyżej, każdy może wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie oświadczenia, że orzeczenie rozwodu, unieważnienia małżeństwa lub separacji sądowej wydane poza Anglią i Walią nie powinno zostać uznane w Anglii i Walii.

Wnioski o uznanie orzeczenia na podstawie rozporządzenia UE należy składać do Wysokiego Trybunału. Wnioskodawca musi poinformować stronę przeciwną o złożeniu wniosku poprzez przesłanie jej jego kopii, aby umożliwić jej sprzeciwienie się uznaniu orzeczenia, chyba że sąd uzna, że strona przeciwna przyjęła orzeczenie bez zastrzeżeń.

Rozporządzenie stanowi, że każda zainteresowana strona może złożyć wniosek o uznanie lub o nieuznanie orzeczenia. Wysoki Trybunał może zawiesić postępowanie, jeżeli wniesiono apelację od orzeczenia, o którego uznanie wystąpiono w państwie członkowskim, w którym orzeczenie zostało wydane.

Unijne rozporządzenie ma nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r.

16 Jakie przepisy prawa odnoszące się do rozwodu stosuje sąd w postępowaniu rozwodowym pomiędzy małżonkami, którzy nie mieszkają w danym państwie członkowskim, lub którzy są obywatelami różnych państw?

Sądy w Anglii i Walii zawsze stosują prawo Anglii i Walii przy rozpatrywaniu wnoszonych do nich spraw. Są one właściwe do orzekania w sprawach rozwodowych nawet w przypadku małżeństw zawartych za granicą, jeżeli którekolwiek ze współmałżonków:

- posiada miejsce zamieszkania w Anglii i Walii w dniu wszczęcia postępowania; lub
- posiadało miejsce zwykłego pobytu w Anglii i Walii przez okres jednego roku przed datą wystąpienia do sądu.

Łączy do powiązanych stron internetowych

[Rozwód, separacja i rozkład pożycia](#)

[Pomoc prawna](#)

Ta strona jest częścią portalu [Twoja Europa](#).

Państwa [opinia](#) na temat przydatności przedstawionych informacji jest dla nas ważna.

Ostatnia aktualizacja: 02/06/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.